



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 18. S. Basilii pro Ecclesiis Sollicitudo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. clamore pronuntiant, jam maledictam esse hanc pilam; hoc audiens Lucius, quem-

A. C. 374.

dam suorum observare iussit, quid essent facturi. Pueri ignem suscitant, pilamque suam per flammam traducunt, ut pollutam mundarent. Tantum populus Samosatensis Lucium averfabatur; ipsi, his nihil motus, multos Ecclesiasticos viros relegari curavit, atque inter alios Evolcium Diaconum in urbem Oasin desertam ultra Ægyptum, & Presbyterum Antiochum S. Eusebii ex fratre nepotem in quemdam Armeniæ angulum. Hæc autem omnia non uno tempore facta, nam

Ep. 269.

Antiochus aliquo tempore cum Eusebio Patruo suo, fuit, & S. Basilius, ad Eusebium scribens, eidem gratulatur, quod occasione exilii nepote suo quietius frui posset, quam dum in gubernatione Ecclesiæ adjuvabat.

§. XVIII.

S. Basilii pro Ecclesiis sollicitudo.

Greg. ep. 28. Sanctus Eusebius, in locum exilii sui migrans, per Cappadociam transit, non eum tamen videre S. Gregorio Nazianzeno per morbum licuit, quo graviter decumbebat, scripsit autem, seque in eum tanquam Martyris preces enixe commendat. S. Basilius quoque hujus exilii tempore multas ad S. Eusebium Epistolas dedit, accepitque, & quæ Samosata afferebantur.

rebantur, ei submittebat. Sæculum IV. A. C. 374.
 litterarum S. Basilio erat cum Otreo E-
 piscopo Melitinensi in minore Armenia,
 & verosimiliter Uranii successore; ad Ep. 316.
 hunc scripsit, ambos sibimetipsis in S. Eu-
 sebio absentia solatium laturus; *Tu qui-*
dem, inquit: dum ea, quæ Samosatæ ge-
runtur, mihi perscribes, & ego, dum quæ
ex Thracia cognovero, ad te referam.
 Scripsit etiam ad Senatum Samosatenum, Epist. 294.
 ut cives solaretur, & forti animo esse ju-
 beret, cui civitati testimonium dat, nul-
 lam aliam Syriæ in hac persecutione præ-
 clarum magis fortitudinis specimen edi-
 disse. At aliqua inter Clericos Samosa-
 tenos divisione exorta, S. Basilius eisdem
 S. Eusebio Epistolam transmittit, aliam-
 que adjungit, suo nomine scriptam, qua
 vehementer hortatur, ne partam Eccle-
 siæ suæ laudem factis contrariis obfus- Ep. 280.
 cent.

Ita S. Basilius Ecclesiarum Pastoribus
 suis destitutarum curam gerebat, quam-
 vis cum gravissimis, & frequentissimis
 morbis conflictaretur, quibus non aliud
 remedium, quam mortem proximam spe-
 rabat. Scripsit ad eum S. Amphilochus
 de rebus Provinciæ Isauricæ sibi vicinæ,
 in qua tunc nullus erat Episcopus, cum
 antea plures illos fideles populos rexis-
 sent; *Magis utile futurum, credidissim,*
 rescripsit S. Basilius: *si illius Ecclesiæ cu-*

Sæculum IV. *ra pluribus fuisset commissa, quia autem*
A. C. 374. *ita facile non est, viros dignos invenire,*
cavendum est, ne, dum Ecclesiæ Auctori-
tati Pastorum multitudine volumus con-
sulere hac spe, ut diligentius administretur,
Religionem & ipsos Episcopos impru-
denter viles reddamus, si parum digni ad
tantum Ministerium vocentur; forte
igitur magis expediet, in Metropoli virum
meritum instituire, ejusque conscientiam
omnium reliquarum Ecclesiarum Regimine
onerare, ea conditione, ut si laborem
supra suas vires esse judicet, cooperari non
assumat. Si vir tantus haberi non possit,
invigilemus primo, ut parvis civitatibus,
& oppidis, ubi aliquando Pastores
habuerunt, Episcopos demus, antequam
creemus Metropolitanum, ne is, quem in
Cathedra Metropolitana imposuerimus,
nobis ipsis deinde resistat, suam Auctorita-
tem extendere velit, & aliorum Episcoporum
ordinationem probare nolit. Si id ipsum
his rerum articulis efficere difficile sit,
istud satage, ut certi Metropolitanæ Ecclesiæ
limites ponantur, & ipsi aliquos Episcopos
vicinos ordinet; reliqua vero, ut tempore congruo
in omnibus aliis locis Episcopos, qui magis idoneis
si fuerint, ponamus, nobis reservamus.

Ep. 303.

Haud multo post per Epistolam S. Amphilochi mandavit, ut notæ fidei virum in Lyciam mitteret, eos, qui fidem Orthodoxo-

thodoxam sequerentur, exploraturum, *Sæculum IV.*
Audivi enim, inquit a viro pio, eos ab A. C. 374.
Arianorum erroribus esse alienos, & no-
stram Communionem lubenter recepturos.
 Tum singulatim Episcopos, & Presbyteros nominat, ad quos in Lyciæ urbes mittere oporteret, & subjungit: *Eos antequam scribamus, si fieri potest, visitemus, & quando de eorum fide constabit, Epistolam mittemus, & quibusdam, ut ad nos veniant, persuadere conabimur, ut consilia conferamus.* Quos hic S. Basilius Asianos vocat, sunt illius Regionis in Asia minore habitatores, quæ proprie Dicecesis Asiæ dicebatur, & plerique hæresi infecti. Est nobis S. Amphilochoi Epistola, quæ hujus Consilii, a S. Basilio dati, effectum continere videtur; est enim Responsum Synodale ad quosdam Episcopos, quos S. Amphilochous ad unionem, & constantiam in fide de Spiritu Sancti divinitate hortatus, quam divinitatem ut demonstraret, nihil aliud affert, quam Symbolum Nicænum, & illa Jesu Christi verba: *Ite, docete omnes nationes &c.* Dicit etiam S. Basilius, ne huic Concilio assisteret, gravi morbo fuisse prohibitum, & ut ea suppleat, quæ scribere potuisset, ejusdem librum de Spiritu S. submittit.

Coteler.
Mon. eccl.
Greg. to. 2.
p. 99.